

Intervju med Kjersti Engebriksen, Dansens Hus, 26.08.2010

- 00:00:00 F.1947. Om oppvekst og vei inn i dansen, tidlige danseleker og klassisk ballett hos russisk ballerina i Paris, så Ballet de Monte Carlo, Margot Fonteyn, Alica Markau (?), Ballet Russe. Gikk på Gerd Kjølås' ballettskole (Ellen Kjelberg, Tone Westad, Britt Friberg, Bodil Ausdal). Strenge, engelske gjestelærere (Louise Browne). Tok fem eksamener i RAD-systemet, tilbud om stipend til London (13 år), men foreldre takket nei.
- 00:10:10 Vendepunkt da Gerd Kjølås mente Kjersti ble for høy og kraftig, fortsatte med musikkutdanning på musikklinjen, Nissen gymnas (Ragnar Søderlind).
- 00:13:10 Reiste til Paris etter artium, ble au pair, studerte på universitetet, så dans (Ailey, Bejart, Cunningham), forsto at dansere kunne ha alle størrelser. Vendte tilbake til Norge og Jorunn Kirkenærs Ballettinstitutt (1965-66), kom inn i andre kullet (Lise Eger, Wenche Lund, Merete Bergersen), opptatt av Gerd Bugges improvisasjonsklasser og ble oppmuntret av henne til å koreografere. Foretrakk Grahamteknikk framfor Matt Mattox (jazz). Andre lærere var Reidar Warne, David Woods og Juliet Fisher, som sendte med Kjersti anbefaling til The Place, London.
- 00:22:00 Finansiering av studier og tiden etterpå. Oppstarten av Høvik ballett med Anne Grete Lingsom, Marianne (?), Merete Bergersen, Wenche Lund. Fikk hjelp med aksjekapital til å betale koreografer. Første forestilling i 1969, Miriam Skjørten ble en slags leder/administrator. Sluttet i Høvik Ballett og dro til The Place (1969-72) i London og tok diplom.
- 00:28:30 Tøffe år på The Place (London Contemporary) i London, som fremkalte spisevegring, herlig hippietid. Pat Hatchinson (?) i klassisk ballett, andre fag var koreografi, komposisjon, musikkanalyse, besøk av inspirerende gjestekoreografer (Bejart, Cunningham), Jane Dudley fulgte avslutningsarbeid i koreografi, solo.
- 00:35:00 Om engelske undervisningstradisjoner, Grahamteknikk som sentral undervisningsteknikk på The Place, introdusert til mange stiler og teknikker, Carolyn Carlsson som gjestelærer ga ny giv, så Alvin Ailey.
- 00:39:00 Flere tilbud etter endt utdanning, attest fra og jobbtilbud gjennom The Place, valgte å undervise i Barcelona et år, møtte Roy Hart og annet scenekunstarbeid, savnet stein og årstider og dro tilbake til Norge.
- 00:42:10 Om oppstart av Danseloftet (lisseloftet), støttegruppe og dugnadsarbeid, Elsa Quale og flere kom til. Støtte fra Oslo kommune, frivillig arbeid fra bekjente arkitekter. Danseloftets gruppe med Lise Ferner og Ragni Kolle. Brøt ut av klassisk og Grahamteknikk, danset fritt på Klubb 7, (Tore Westbye, Ida Collin, Lise Eger), senere forestillinger på samme sted, tverrkunstneriske møter.
- 00:50:15 Danseloftets styringsform, oppdrag utenfor, tilknytningen brast etter 10 år. Amfiscenen og andre steder for visninger, Høvikodden, Munchmuseet, Klubb 7. Minifestivalene ble til Dansemaraton, oppdrag for NRK TV, Ny musikk.

Mary Fulkerson som gjestelærer på Danseloftet ble viktig, Ellen Webb, egne utenlandsopphold (1970), NY, Meridith Monk (Paxton – flere viktige impulser understreket i etterkant av intervju).

- 00:56:20 Atmosfæren på Danseloftet, god stemning, godt gulv, samling ”trofeller”, rom for forskjellige prosjekter, Lise Nordal, Anne Grete Eriksen (Cunninghamteknikk), Lise Ferner, prøvelokale, profesjonell trening og kveldskurs for amatører. Det profesjonelle feltet flyttet ut til andre lokaler (Collage Dansekompani).
- 01:00:00 Motstand mot underholdningsdans, jazzdans, spenningsforhold mellom miljøene, klassisk dans med overstatus, dans ingen kunstart i Norge, lite kunnskap om dans, om Danseloftet som pragmatisk og politisk prosjekt.
- 00:04:20 Om egne forestillinger, *Favntak*, kjønnspolitisk tematikk, samarbeid med Ragnar Søderlin om *Kristin Lavransdatter* (1982) laget for Nidarosdomen, vist i erkebispegården etter 5 år, motstand fra menighetsråd, også vist i St. Olavs kirke i Oslo, Anders Enger som produsent, dansere Fredrik Rütter, Peter Berg, Elsa Quale. Erik Piersdorff og Eva Krøvel fulgte tett som kritikere og ga mye positiv kritikk.
- 01:11:20 Andre arbeider som koreograf i Høvik Ballett, Kantarellen, på Black Box, mer profesjonalisert og blomstrende miljø fra slutten av 80-tallet. Ingun Bjørnsgaard gjorde inntrykk, Un-Magritt Nordseth, Scirocco.
- 01:15:00 Om eksistensielle spørsmål på vegne av dansen, motivasjon til Dansens År (1993), synliggjøring og feiring av samtidsdansen. Un-Magritt Nordseth ble med å drive prosjektet, Tone Eriksen, styre og stiftelse kom til. Karene Lyngholm tok over, stort adm. arbeid, samarbeidet med hele landet, fikk støtte, virket samlende på miljøet, kulturminister Åse Kleveland fulgte prosessen.
- 01:25:00 Om arbeidet med blinde, begynte med veiledning av blind jente på Romerrike Folkehøgskole, videreført i studier. Samarbeid med Frode Haltli, kurs med blinde barn over et år, hovedfag, studert funksjonshemninger senere. Om økonomi og tilhørighet, pionerarbeid med dans og blinde.
- 01:33:50 Om kroppslig forankring, nyansering, uttrykk og motivasjon som viktige momenter for arbeid med funksjonshemming, hvordan danseutdannelsen gir bakgrunn for dette arbeidet.
- 01:38:50 Viktige vendepunkt i perioden, endringer i kulturpolitisk klima, narsissistisk vending fra ”vårt” til ”mitt”, miljøet blir fattigere gjennom profesjonalisering.
- 01:45:30 Ingen planer om pensjonering, koreograf og pedagog med mye på hjertet.